

EDITORIAL Gabriel GACHI. „Cartea neagră” a falimentului RATP: de ce își dau foc autobuzele în piața publică

Scris de gabriel gachi | Sâmbătă, 28 Mai 2016 14:37

FOTO: Facebook/ RADAR IASI OFICIAL - Gavril Andrei

Sună cinic, dar la începutul săptămânii glumeam cu colegii despre un autobuz în flăcări, singurul care ar mai putea răsturna deznodământul electoral. Aseară, fără să știm de spatele unui nou autobuz incendiat în Copou, făceam aceeași constatare cinică într-un grup restrâns, la petrecerea Ziarului de Iași. Cred că prezicerea și îndeplinirea sa au fost simultane.

Bineînțeles, scenariul a devenit comun după tragedia Colectiv, iar șocul, lovitura de teatru din ultima săptămână de campanie, a devenit de asemenea o constantă de la Băsescu încoace, toată lumea așteptând, de fiecare dată, să cadă meteoritul.

Până și Mihai Chirica a pomenit conspirația, spunând că nu o ia în calcul, traducerea din subtext fiind "da, mi-e frică de o conspirație". Autobuzele ard pentru că un organism bolnav, sistemul de transport, la un moment dat cedează. Din senin, după 10 ani de ignorare a problemelor. Indiferent de generația din care fac parte, ard toate tipurile de autobuze. Cel de ieri e din ultimul lot adus de Vasile Pușcașu, Primăria plătind dublu decât prețul de piață, evenimentul în flăcări fiind o ironie tocmai a acestui fapt, o pedeapsă tardivă, când Pușcașu și-a cheltuit de mult banii și nu se mai poate face nimic.

Autobuzele ard ca singura formă de manifest public - că în rest societatea civilă, Putere și Opoziție dorm adânc cu capul pe masă - împotriva unui deceniu de falimentare premeditată a RATP, udată din belșug cu vin roșu la chefurile nocturne de la Motel Bucium. Falimentul de 55 milioane de euro al regiei de transport este expresia iresponsabilității generale a clasei politice, o complicitate la fel de imorală, dar mai cu seamă ipocrită, ca și în

cazul CET. Când Gheorghe Nichita nu plătea milioanele de subvenții și fiecare an fiscal nou adăuga încă un zero la datoria acumulată – adică suta se transforma în mie peste noapte – nu o făcea din inconștiență, ci în urma unei idei minunate. Ce plan mai bun vrei decât să falimentezi o regie care nu are patrimoniu, deci fără nicio răspundere în fața creditorilor? Se știa de la început că riscurile sunt zero, că nu există practic consecințe. De ce să n-o faci, când îl ai pe patronul Unistil în marea familie, prieten la cataramă nu doar cu toată protipendada politică, ci însuși cu directorul RATP, Maricel Ghercă, partener de șprițuri, o formă grotescă de parazitare în care victima se lasă sedusă de călău.

Adevărata știre nu este falimentul în sine, ci arsenalul de cheltuieli necontrolate de la RATP în acest deceniu de falimentare voită. Acesta e subiectul – “Cartea neagră” a tuturor achizițiilor de la regia de transport, pentru că, dacă tot e faliment, hai să furăm pentru firmele noastre, oricum nu mai contează. Aici e falimentul sistemului politic, numit pompos “democratic”. Nu știm ce s-a cheltuit la RATP și nu vom ști niciodată. **7EST** a scris de câteva ori despre licitațiile dedicate lui Pușcașu ([click AICI](#)), au mai preluat și alții tema, dar adevărata ciordeală – în termeni familiari interlopilor din politică – sunt achizițiile directe, unde nu există nicio posibilitate de verificare transparentă. În tot acest timp, chefurile continuau la Bucium, liberalii intrau și ei în CA, aveau și ei familii acasă, iar Anca Preda se ocupa în Consiliul Local cu tot felul de porcărioare care îi foloseau pentru a-și crește de 10 ori cifra de afaceri pe cabinetul de avocat în numai patru ani. O adunătură veselă și iresponsabilă.

Nimeni n-a fost atent la ce se întâmplă la RATP, iar Mihai Chirica, băiat tânăr, carierist, s-a gândit să se lipească și el la grup, făcându-se cumătru cu Vasile Pușcașu. Tot un fel de a te cățăra în viață, cu o veselie inconștientă, din același registru al cazurilor descrise mai sus. Cea mai bună dovadă a faptului că am dreptate, adevărata lovitură de teatru, e profitul RATP din 2015, 6,3 milioane de lei. Când treci de la pierderi cumulate de 50 milioane de euro pe profit de 1,5 milioane de euro de la un an la altul, nu e noroc chior sau ciudățenie a naturii, ci o schimbare clară de plan. Cea mai bună confirmare a premeditării crimei e profitul care ne sare acum în ochi, pentru că numărul de călători n-a crescut și nici rablele de pe trasee nu s-au transformat în OZN-uri. Nu, lui Mihai Chirica i-au zburat niște gloanțe pe la urechi, iar proscrisii din Infern, cu Maricel Ghercă pe post de executant, s-au făcut băieți buni.

Acum, înțeleg că primarul interimar nu vrea să mai boteze niciun copil, i-a ieșit pe nas sportul acesta, dar toate experiențele nefaste din “bildungsroman”-ul unui tânăr politician ne mănâncă decenii din viață. Așa se contorizează întârzierea nivelului de dezvoltare de la un oraș la altul, de la o țară la alta, în greșeli se numără. Nu trebuie să pierd 10 ani ca să constat falimentul RATP, în condițiile unei mafii cvasi-generale, și abia apoi să învăț ceva de-aici, pentru că, din păcate, viața e scurtă și îmbătrânim repede.

Așa se decriptează un caz de corupție latentă, subfebrilă, sub aparenta normalitate că un capitalist poate fi și operator public și politician, o culme a democrației românești multilateral dezvoltate. Ei, asta e un model falimentar, dar moartea vine lent, insidios că Alzheimer-ul. De asta ard autobuzele, că altceva nu le-a mai rămas de făcut văzând atâta moleșea în jur, își dau foc în piața publică, în miezul zilei, ca formă de protest.

Morala e că trebuie să rupem pisica, ne aflăm în fața unei decizii categorice, fără bagatelizări. Separați politicul de afaceri. Nu faceți nechezol. Nu ne mai manipulați cu justificări închipuit savante, pentru că de 25 de ani se fură în România cu legea în mână. Faceți o alegere clară, nu va mai ascundeți după deget. Cel puțin Sechelariu și-a privatizat regia de transport din Bacău pe numele mamei, nu s-a fandosit. A murit abandonat și discreditat, într-o formă de sinucidere lentă, fumând patru pachete de țigări pe zi și vorbind singur, ca un nebun, pe marginea bălții din fața casei sale. Așa se scrie istoria.

CITEȘTE ȘI

- Cum câștiga Pușcașu licitațiile măsluite la Primărie: din reglatul motoarelor
- **EXCLUSIV. Pușculița lui Pușcașu: RATP suporta costurile, Unistil lua profitul**
- **Dezvăluire-bombă: concurența a vrut locul pe piață a Unistil și a fost trimisă la plimbare**
- Socialismul din transportul ieșean, dus pe cele mai înalte culmi: avem cele mai mari gratuități din țară

Last modified on Luni, 30 Mai 2016 11:44

Tweet

Like 0

G+1